

Det fjortende spørgsmål:

Skal artikel 267, stk. 1, litra b), TEUF vedrørende spørgsmålet om den afledte rets gyldighed, som det også er obligatorisk for en forelæggende ret, som ikke er sidste instans, at forelægge, og den forelæggende rets forpligtelse i forbindelse med gyldighedsspørgsmålet til at sikre, at den gældende EU-ret finder anvendelse, ved at træffe en foreløbig afgørelse i form af en kendelse, hvorved der ikke er givet tilladelse til revisionsanke på grund af EU-rettens forrang, fortolkes således, at [EU-retten] er til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelser såsom artikel 133, stk. 4 og 9, i [Bundes-Verfassungsgesetz (forbundsforfatningsloven, B-VG)] sammenholdt med § 25a, stk. 1-3, og § 30a, stk. 7, i [Verwaltungsgerichtsgesetz (lov om forvaltningsdomstolen, VwGG)], som giver parterne i den tilgrundliggende administrative procedure ret til en national domstolsprøvelse af kendelsen ved Verwaltungsgerichtshof [appeldomstol i forvaltningsretlige sager, Østrig] i form af en ekstraordinær revisionsanke?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1, berigtiget i EUT 2004, L 200, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (EUT 2012, L 149, s. 4).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 4. november 2020 — CC mod Pensionsversicherungsanstalt

(Sag C-576/20)

(2021/C 35/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CC

Sagsøgt: Pensionsversicherungsanstalt

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (¹) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at børnepasningsperioder, som er tilbagelagt i andre medlemsstater, tages i betragtning af en medlemsstat, der er kompetent til at tildele en alderspension, i henhold til hvis lovgivning pensionsansøgeren med undtagelse af disse børnepasningsperioder hele sit arbejdsliv har været i lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig virksomhed, allerede fordi denne pensionsansøger på den dato, fra hvilken børnepasningsperioden for det pågældende barn i henhold til denne medlemsstats lovgivning blev taget i betragtning, hverken var i lønnet beskæftigelse eller udøvede selvstændig virksomhed?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

2. Skal artikel 44, stk. 2, første sætningsdel, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at den medlemsstat, der er kompetent i henhold til afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, i henhold til sin lovgivning generelt ikke tager børnepasningsperioder i betragtning, eller kun i konkrete tilfælde ikke gør dette?

(¹) EUT 2009, L 284, s. 1.